

Închistare de seară - țării mele

Lorena Craia

Zăvoaiele nu mai cresc,
Munții se despăduresc,
Mările se neliniștesc,
Frunțile îmbătrânesc,

Copiii nefericesc,
Părinții se răzvrătesc,
Iernile înnebunesc,
Verile lungi se feresc

De seri, ce dezmoțesc
Umerii, ce-mi dezgolesc
Atunci când toate privesc
Cu ochii-nchiși nefiresc;

Așa că precupețesc
Colț din albastrul ceresc
Și-aștept și eu să plesnesc
Pe ramul primăvăresc.

Aș vrea să îmi vând din tăcere.
Pe străzi mi se vinde plăcere
Și acasă nimeni nu-mi cere

Să îmi coc iar o pâine din grâu,
Să aduc apă rece din râu,
Să îmi țin calul negru în frâu,

Să umplu stupina cu miere,
Să fac ciocârlia să zbiere,
Să văd cum din mine, tot, pier

Zăvoiul. - Iar munții și marea
Să-mpreune cerul cu zarea,
În țara ce azi mi-e salvarea.

19 septembrie - 1 decembrie 2016, Constanța